

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311221749
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2311221749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Lea Stovičková, v právnej veci navrhovateľky: V. F., nar. XX.XX.XXXX, M.R. M. XXX/XX, M., zastúpená advokátkou: JUDr. Iveta Šteffeková, Zadunajská cesta 3, Bratislava, proti odporcovi: Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Mlynská 2, Košice, IČO: 36 577 928, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15C 103/2011-30 zo dňa 12. januára 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi súd nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku spis. zn. VP 20251/09 zo dňa 17.08.2011 zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 16, 40 ods. 1, 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 90, § 80 písm. c), 100 a 101 ods. 2 O.s.p. vecne odôvodnil tým, že navrhovateľka neosvedčila naliehavý právny záujem na zrušení rozhodcovského rozsudku v prípade návrhu, ktorý smeroval voči subjektu, ktorý toto rozhodnutie vydal t.j. proti rozhodcovskému súdu. Navrhovateľka sa teda mala svojim návrhom domáhať určenia, resp. zrušenia rozhodcovského rozsudku voči účastníkovi rozhodcovského konania t.j. voči Všeobecnej úverovej banke a.s., nakoľko prípadné zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom by malo vplyv na právne vzťahy medzi navrhovateľkou a Všeobecnou úverovou bankou. V žiadnom prípade nie je možné konštatovať, že prípadné rozhodnutie rozhodcovského súdu by malo a mohlo mať vplyv na vzájomné vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorý je rozhodcovským súdom. Toto je zrejmé aj z tej skutočnosti, že z napadnutého rozhodcovského rozhodnutia odporcovi ako rozhodcovskému súdu nevyplývajú žiadne práva a povinnosti, naopak, tieto práva a povinnosti deklarované rozhodcovským rozhodnutím svedčia žalobcovi v rozhodcovskom konaní, t.j. Všeobecnej úverovej banke. Je pravdou, že ani zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ani OSP neustanovujú kto má byť účastníkom občianskeho súdneho konania vo veciach zrušenia rozhodcovského rozsudku, avšak podľa názoru súdu je úmysel zákonodarcu, že účastníkom takéhoto konania majú byť účastníci pôvodného rozhodcovského konania, zrejmý z ustanovení § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní podľa ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/ , pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Z uvedeného je teda zrejmé, že zákonodarca v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku súdom z dôvodov podľa § 40 a/ a c/ musí súd vo veci pokračovať a rozhodnúť o žalobe, ktorá bola predmetom rozhodcovského konania. Z tohto

je teda zjavné, že účastníkom konania musia byť tí, ktorí boli účastníkmi pôvodného rozhodcovského konania. Na základe toho dospel súd k názoru, že účastníkom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku musí byť na strane odporcu pôvodný účastník rozhodcovského konania. V tejto súvislosti je taktiež potrebné poukázať, že v danej veci by súd nemohol v zmysle § 43 pokračovať v konaní o žalobe po zrušení rozhodcovského rozsudku, pretože navrhovateľka ako odporcu neoznačila pôvodného účastníka rozhodcovského konania a ako jeden z hlavných dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku uviedla dôvod ustanovený v § 40 písm. c/. Na základe uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, nakoľko navrhovateľkou označený odporca nie je v spore pasívne legitimovaný. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p tak, že odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal aj keby ako úspešný účastník mal na náhradu trov konania nárok, nakoľko si odporca žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrhu vyhovel prípadne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázala na ustanovenie § 101 ods. 1 a 2 O.s.p. Potvrdila, že jej právna zástupkyňa prevzala zásielku obsahujúcu predvolanie na termín pojednávania, na pojednávanie sa nedostavila. Navrhovateľka o pojednávaní nevedela. Súd použil inštitút kontumačného rozsudku, avšak zjavne sa oslabilo právo navrhovateľky na súdnu ochranu. Použitie § 153b O.s.p. neprichádza do úvahy ani preto, že žalovala nesprávnu právnickú osobu. Poukázala na to, že žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorú si nevyjednala a ktorá bola jednostranne predložená bez možnosti uplatniť výhradu. Rozhodovanie rozhodcovského súdu bolo jednostranné, súd v tejto veci sa mal zaoberať predmetom konania vecou samou, prihliadnuť na tieto skutočnosti a nezľahčovať si bez dôvodu, že ako spotrebiteľke navyše v zlom sociálnom postavení odníme spravodlivosť. Zároveň súd mal po prečítaní návrhu postupom podľa § 43 O.s.p. vyzvať na doplnenie nesprávneho, neúplného a nezrozumiteľného podania. Iba v prípade, ak by podania v lehote neopravila, nedoplnila alebo nereagovala, pre tento nedostatok by súd nemohol pokračovať v konaní, mal jej podanie odmietnuť a nie návrh zamietnuť. Napriek tomu, že prvostupňový súd konštatuje, že ani zákon o rozhodcovskom konaní neustanovuje kto má byť účastníkom súdneho konania vo veciach súdneho rozsudku, prvostupňový súd rozhodol v neprospech navrhovateľky. Súd účelovo poukázal na to, že odporca je nesprávny účastník konania, nemá s ním konať, pričom ak by ju súd vyzval na opravu, návrh by opravila a správne by legitimovala odporcu. Súd teda svojím postupom spôsobil vadu konania, lebo rozhodol predčasne bez toho, aby po zistení, že je žalovaný nesprávny účastník konania bez toho, aby vyzval navrhovateľku na opravu, rozhodol v jej neprospech kontumačným rozsudkom. Týmto postupom sa navrhovateľke odňala možnosť konať pred súdom. V záverečnej časti svojho odvolania poukázala na existenciu naliehavého právneho záujmu. K odvolaniu navrhovateľka doložila podanie obsahujúce návrh na vstup účastníka na miesto účastníka na strane odporcu a žiadala, aby do konania vstúpil na miesto odporcu ktorým je Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore ako účastník konania: Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava.

Odporca odvolací návrh nepodal, k odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril a to tak, že zotrúva na svojom pôvodnom vyjadrení, pretože podľa platnej právnej úpravy predmetné konanie nespĺňa podmienku pasívnej legitimácie čo aj vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania na Okresnom súde Galanta pod spis. zn. 15C 103/2011 bol návrh navrhovateľky uplatnený 19.09.2011, ktorým sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenskej hospodárskej komore s.r.o. zo dňa 17.08.2011 spis. zn. VP 20251/09.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu bola správnosť rozhodnutia a postupu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa, obsahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolacím námietkam navrhovateľky, že prvostupňový súd vo veci rozhodol vo veci podľa § 153b ods. 5 písm. d) O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, súd uvádza, že podľa obsahu spisu súd nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie, rozhodol rozsudkom, pričom konal v neprítomnosti navrhovateľky a jej právnej zástupkyne, ktoré sa na termín pojednávania nedostavili bez ospravedlnenia, súd prvého stupňa mal splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Odvolateľka zastáva názor, že prvostupňový súd mal vyzvať na opravu podania, ktoré podľa názoru bolo nesprávne v tom koho má navrhovateľka uviesť ako odporcu. Tento názor odvolateľky nie je správny, pretože návrh navrhovateľky vo veci samej obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti uvedené v § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľka v návrhu označila odporcu ako: Rozhodcovský súd, zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Mlynská 2, Košice, 040 01, IČO: 36 577 928. Takéto označenie odporcu spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a preto nebol dôvod na odstraňovanie nedostatku v označení odporcu. Navrhovateľka si zamieňa nesprávne označenie účastníka - odporcu s pasívnou legitimáciou. Preto súd prvého stupňa konal s označeným odporcom, pričom jeho označenie bolo nepochybné a návrh vo veci samej vyhodnotil ako nedôvodný pre nedostatok pasívnej legitimácie odporcu.

Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

Odvolačka k odvolaniu doložila podanie obsahujúce návrh na vstup účastníka do konania resp. návrh na zámenu účastníkov na strane odporcu, keď navrhla zameniť označeného odporcu Rozhodcovský súd, zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore na subjekt Všeobecná úverová banka a.s. Bratislava. Tento návrh na zámenu účastníkov uplatnila navrhovateľka až v odvolacom konaní a v zmysle § 216 ods. 1 O.s.p. ustanovenia § 92 ods. 1 až 4, § 97 a 98 pre odvolacie konanie neplatia. Na navrhnutú zámenu účastníkov odvolací súd v odvolacom konaní prihliadať nemohol, pretože aplikácia ust. § 92 ods. 4 O.s.p. na odvolacie konanie je vylúčená.

So zreteľom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne procesne úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si žiadne neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

Senát prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.